

Warszawa, dnia 5 grudnia 2025 r.

Tomasz ROLEWICZ
Przewodniczący Komisji Prawnej
i Współpracy z Organami Państwa
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Szanowny Pan
Andrzej DOMAŃSKI
Minister Finansów i Gospodarki

Szanowny Panie Ministrze,

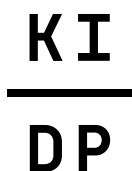
W związku z brakiem odpowiedzi na nasze pisma z dnia 26 września 2025 r. uprzejmie ponawiamy wniosek Komisji Prawnej KRDP dotyczący konieczności uregulowania nieścisłości związanych z tzw. estońskim CIT.

Z poważaniem,

z up. Przewodniczącego
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Tomasz ROLEWICZ

Przewodniczący Komisji Prawnej
i Współpracy z Organami Państwa KRDP

Załącznik:

1. Ponowny wniosek Komisji Prawnej i Współpracy z Organami Państwa Krajowej Rady Doradców Podatkowych o podjęcie działań celem uregulowania nieścisłości związanych z tzw. estońskim CITem.

PONOWNY WNIOSEK
KOMISJI PRAWNEJ I WSPÓŁPRACY Z ORGANAMI PAŃSTWA
KRAJOWEJ RADY DORADCÓW PODATKOWYCH
O PODJĘCIE DZIAŁAŃ CELEM UREGULOWANIA
NIEŚCISŁOŚCI ZWIĄZANYCH Z TZW. ESTOŃSKIM CITEM

Komisja Prawna i Współpracy z Organami Państwa Krajowej Rady Doradców Podatkowych ponownie zwraca uwagę na konieczność pilnej interwencji legislacyjnej w obszarze tzw. estońskiego CIT.

Od przekazania do Ministerstwa dwóch pism z dnia 26 września 2025 r. – zawierających:

- (i) opinię Komisji w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (UD116) oraz
- (ii) wniosek Krajowej Izby Doradców Podatkowych dotyczący nieprawidłowych praktyk organów podatkowych

- upłynęły ponad trzy miesiące.

Dotychczas nie otrzymaliśmy żadnej odpowiedzi ani informacji o podjętych działaniach.

W tym czasie prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (UD116) uległy spowolnieniu i z dużym prawdopodobieństwem nie zakończą się w pierwotnym terminie. Jednocześnie w dalszym ciągu, docierają do Krajowej Rady Doradców Podatkowych informacje o kontynuowaniu praktyki organów podatkowych budzącej poważne zastrzeżenia — w szczególności w zakresie stosowania art. 28j ust. 5 ustawy o CIT oraz traktowania sprawozdań finansowych sporządzanych przy przejściu na ryczałt od dochodów spółek (tzw. estoński CIT).

Dodatkowo należy wskazać, że w odpowiedzi z dnia 28 listopada 2025 r. na interpelację nr 13398 w sprawie działań organów skarbowych wobec przedsiębiorców korzystających z estońskiego CIT (znak sprawy: DNK1.054.19.2025) stwierdzono, że: „(...) 6 listopada 2025 r. zostało skierowane do izb administracji skarbowych pismo informujące o procedowanym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (UD 116) (...). Niemniej jednak zwrócono się do podległych jednostek z prośbą o uwzględnienie projektowanych zmian w toku planowanych czynności z uwagi na potencjalne skutki, które mogą wynikać z projektowanych regulacji”. Tymczasem w prasie branżowej, w Dzienniku Gazecie Prawnej z dnia 17 listopada 2025 r. (nr 222) został opublikowany artykuł „Estoński CIT. Kolejne problemy ze sprawozdaniami”, w którym zauważono pojawiającą się nową praktykę zmierzającą do pozbawienia spółek prawa do stosowania estońskiego CIT, jeżeli w KRS nie zostało opublikowane śródroczne sprawozdanie. Urzędnicy powołują się na przeprowadzone szkolenie, w ramach którego zaprezentowano im taki sposób rozumienia przepisów jako poprawny, chociaż już nawet z informacji Ministerstwa Finansów przekazywanej do mediów na zapytania dziennikarzy z dn. 21 kwietnia 2022 r. (ID 485692) jasno wynika, że: „W myśl art. 69 ust. 1 ustawy o rachunkowości – składaniu podlega roczne sprawozdanie finansowe jednostki. Zatem sprawozdanie, o którym mowa w art. 28j ust. 5 ustawy o CIT, nie będzie podlegało złożeniu w KRS”. Zastanawiające jest więc pojawianie się nowych, nieprawidłowych praktyk organów podatkowych w szerszej skali pomimo wcześniejszego wyjaśnienia tych kwestii. Pokazuje to, że liczne nieoczywistości pojawiające się w praktyce wymagają działania nie tylko informacyjnego czy wskazówek o charakterze technicznych, lecz realnej interwencji legislacyjnej.

W obliczu narastającej skali problemu podatnicy nie mają nawet w chwili obecnej możliwości, aby potwierdzić skuteczny wybór tej formy opodatkowania. Poszukiwanie prawnie możliwych form pewności skutecznego wyboru tzw. estońskiego CITu spowodowane jest pogłębiającą się niepewną sytuacją podatników, w zakresie rozumienia (a raczej braku zrozumienia) sytuacji niepodpisania (bądź nieterminowego podpisania) sprawozdania finansowego przy wyborze tzw. estońskiego CITu. Propozycja zawarta w analizowanym projekcie UD116 zawarta w art. 38zb projektu mająca charakter

„abolicyjny” rozwiązuje jedynie epizodyczne zagadnienie nie skupiając się na faktycznym podłożu powstania przedmiotowego problemu. Dodatkowo, projektowane zmiany nie zostaną wprowadzone w pierwotnie zakładanym terminie, co pozostaje z oczywistą szkodą dla określonej grupy podatników, którzy w dalszym ciągu nie uzyskują wyjaśnienia tej sytuacji.

Komisja Prawna i Współpracy z Organami Państwa Krajowej Rady Doradców Podatkowych z rozczarowaniem stwierdza, że pomimo procedowania analizowanego projektu UD116 przez dłuższy czas - nadal nie są zauważalne jego wymierne efekty. Zaś, najnowsze informacje prasowe wskazują jako datę wejścia w życie procedowanych przepisów dzień 1 stycznia 2027 r. W ocenie Komisji, pismo wystosowane do organów (o którym mowa powyżej, wskazane w odpowiedzi z dnia 28 listopada 2025 r. na interpelację nr 13398) nie stanowi wystarczającego zabezpieczenia dla podatników, którzy powinni mieć możliwość skorzystania z potwierdzenia skutecznego wyboru formy tzw. estońskiego CITu. Za właściwsze należałoby uznać sięgnięcie w tym przypadku przez Ministra Finansów do rozwiązań przewidzianych w Rozdziale 1A Ordynacji podatkowej. Pogłębiająca się sytuacja niepewności oraz niepokój przed nowymi lukami, które mogą powstać wskutek nieprawidłowej interpretacji obowiązujących przepisów nie tylko nie wpływa na budzenie zaufanie do organów władzy państwowej, lecz również może działać zniechęcająco w zakresie korzystania z przyszłych preferencyjnych rozwiązań prawnych. Argumenty za zasadnością niezwłocznego usunięcia zasygnalizowanego powyżej problemu zaprezentowane w pismach z dnia 26 września 2025 r. pozostają w mocy.